

BAKHITA

OD SUŽNOSTI DO SVETOSTI

Vsebuje

**Dnevnik
svete Jožefine Bakhite**

Pia Deromedi in Maria Teresa Stefini
(San Paolo, 2010)

Salve, Ljubljana 2015

Sodobna svetnica

Pri sveti Bakhiti preseneča širina njene aktualnosti, saj se okoliščine njenega življenja in njen odziv nanje, utemeljen v tem, da dopušča Bogu, da jih popolnoma preoblikuje po svoji sveti volji, dotikajo vseh žgočih problemov sedanjega časa.

Zgodovina je polna prelivanja krvi zaradi raznovrstnih interesov. Zadnje stoletje je še posebno zaznamovano s številnimi vojnami, revolucijami, kriznimi žarišči, protesti in vsakršnim nasiljem. Pretresljivo je spremljati deklico Bakhito, ki nima ničesar v svojo obrambo in zaščito razen vere, da je tam zgoraj nekdo, ki je ustvaril nebo in zvezde in tudi njej namenil več kot le trpljenje in udarce. Popolnoma nemočna je našla vso moč v Vsevišnjem (prim. 2Kor 12,9), ki jo je rešil iz vsake stiske ter jo vodil k vedno večji svobodi. Kako morejo biti danes voditelji tako kratkovidni, da imajo sebe za tiste, ki posedujejo moč in z njo upravljajo, ko pa smo vendarle vsi le uboga, umrljiva ustvarjena bitja, ki se povrnejo v prah in pustijo za seboj vse, ko se ločijo s tega

sveta? Prevečkrat je to le razdejanje, namesto da bi bili kot drevo, ki rodi dober in obilen sad. Le takrat, ko se izročimo Bogu in se izničimo v njem, postanemo zares močni, saj smo deležni njegove ljubezni, najmočnejše sile na svetu in edine, ki lahko vse spreminja v dobro.

Koncentracija kapitala v rokah peščice posameznikov, ki druge peha v bedo, ne prinaša sreče niti njim samim. Sveta Bakhita, ki je bila brez kakršne koli lastnine, je bila v tem, ko ni posedovala ničesar, najbogatejša. Nikoli ni živela v strahu, da ji bo kaj odvzeto, in se ji ni bilo treba boriti, da ohrani ali poveča svoje bogastvo. Nikoli nikogar ni prizadela in ni imela svojih želja, ki bi jih skušala uresničiti tako, da bi škodovala sočloveku. Velika je iznajdljivost mnogih, ki izkoriščajo druge za ustvarjanje lastnega dobička, ki je postal edino merilo uspešnosti, kar pa ne vodi k pravični družbi. Mnogi živijo v revščini celo v razvitihi deželah. Število nezakonitih priseljencev, ki zapuščajo družine in domovino, da bi si zagotovili osnovna sredstva za preživetje v tujih, razvitejših državah, strmo narašča. Svet se je znašel na robu propada zaradi goljufij, nespoštovanja zakonov, podkupovanja, zlorabe oblasti in kriminalnega delovanja "nedotakljivih", ki zaničujejo človeka in prezirajo Božjo podobo v njem. Sveta Bakhita nam kaže drugačen odnos. Vsakogar je spoštovala in sprejemala kot brata ali sestro v Bogu, sebe pa je imela za najbolj nevredno milosti in zadnjo med vsemi. Čudila se je, ko so ji povedali, da je

Jezus daroval svoje življenje na križu, da bi odrešil svet, to je vsakega človeka. Ni se ji zdelo mogoče, da bi bila med temi ljudmi tudi sama. Njena prava ponižnost, ki izhaja iz spoznanja Božje veličine, je bila tista, ki je naredila njene odnose z osebami, ki jih ja srečevala, spoštljive, ljubeče in iskrene. Že kot otrok, pozneje sužnja in končno kot redovnica je hotela vsakomur ustreči, mu pomagati in mu služiti. Ob njej so se ljudje počutili sprejeti in ljubljene. Vsem je želela, da bi okusili ljubezen Boga in bili prav tako kot ona deležni blagoslovov njega, ki je bil tako dober do nje.

Moč obvladovanja narodov in množic za doseg ciljev kake ideologije ali posameznega samodržca ter vedno bolj očitno prizadevanje za vzpostavitev nove svetovne ureditve, zasnovane na zmotni predstavi, da lahko človek postavi sebe na Božje mesto, je spremenilo naš planet v kraj gorja za mnoge. Ponavlja se stara zabloda in odpad: "Ne bom ti služil!" Človeštvo je vedno doživljalo stiske, ko se je oddaljilo od Boga. Napuh nas je tokrat pripeljal na rob brezna in molitve pravičnih se dvigajo v nebo in prosijo rešitve. Pred očmi pa se nam dviga sijoč zgled svetnice upanja, ki v težavah nikoli ni obupala. Sveta Jožefina Bakhita je bila vzor ponižnosti in pokorščine, ki je znala sprejeti nase celo napake drugih. Nikdar se ni pritoževala ali slabo govorila o ljudeh. Bila je kot zarja, ki naznanja novo dobo. S svojim življenjem je pričevala, da kmalu pride čas pravičnosti in ljubezni, kakršnega človeštvo še ni doživelo.

V njej se je zgodilo to, kar se bo zgodilo v svetu: poraženo je bilo vsakršno zlo, greh in tema sta se umaknila pred najčistejšo svetlobo Božje navzočnosti. Ko bo ta dosegla srce vsakega človeka, bo na zemlji ponovno vzpostavljeno Božje kraljestvo, ki ga je naznanil Božji Sin, ko je postal človek zaradi nas in našega odrešenja.

Znanost, ki s svojim delovanjem zanika Boga Stvarnika, je naravnana proti človeku in življenju. Genetske manipulacije, splav in evtanazija pomenijo ogrožanje njegovega bistva in nedotakljivosti. Oboroževalna industrija, farmacija, posegi v vesolje in naravno okolje na zemlji ne vodijo človeka k vedno večji blaginji in lepšemu ter polnejšemu bivanju, temveč poglobljajo razkorak med materialnim napredkom in duhovno zaostalostjo. Sveta Bakhita je bila neuka in neizobražena, a je globoko spoznala Božje zakone, ki urejajo obstoj in delovanje sveta ter vlogo človeka v njem. Prehitela je vse v razumevanju največje skrivnosti, ki je odrešensko delovanje Boga v človekovi duši, zato je dosegla resnično modrost in ne le znanje. Zares moder je namreč ta, ki vse svoje moči uporabi tako, da se trudi za svoje zveličanje in zveličanje bližnjega. Bakhita je posedovala tisto pravo duhovno inteligenco, ki ji je v trenutku, ko je dosegla svobodo, omogočila brez odlašanja izbrati Kristusa za edino bogastvo življenja in položiti vanj vse svoje upanje. Po Svetem Duhu je bila deležna daru razločevanja in se odrekla vsem drugim možnostim, ki so se ji ponujale.

Prizadevanje za mir v svetu, ki je pogosto na dnevnem redu raznih zasedanj, konferenc in srečanj, je jalovo in brez otipljivih rezultatov. Nasprotno, vedno več je vojn in nasilja, saj mir ni resnična želja tistih, ki v konfliktnih situacijah kujejo svoje dobičke in s prevaro skušajo drugim vsiliti svoj vpliv in nadzor. Le kdor je utemeljen v resnici in ljubezni, lahko prinaša mir. Brez razumevanja, da smo vsi brez razlike Božji otroci in kot taki deležni dostojanstva, ki nam zagotavlja, da nas Oče brezpogojno ljubi ter nam želi dobro, so vsi napori za doseg miru le pretvarjanje. Kljub stalni ogroženosti, poniževanju in okrutnemu ravnanju njenih gospodarjev sveta Bakhita niti v enem samem trenutku ni izgubila zaupanja v Božje usmiljenje, zato je vedno ohranila v sebi globok notranji mir. Z njim je bila tako močno prežeta, da ga je nezadržno širila v okolje, v katerem je bivala, in na vse ljudi, ki jih je Božja previdnost pripeljala na njeno življenjsko pot. Zato jo lahko z vsem zaupanjem prosimo, naj tudi nas naredi za prinašalce Božjega miru.

Sveta Bakhita nas torej uči mnoge, premnoge stvari. Njen zgled nas lahko v sodobnem času vodi k rešitvam številnih težav, ki nas pestijo, in nas ponovno privede k resnici. Kako vseobsegajoča je njena svetost! Kako čudovito se je razodelo Božje delovanje po njej, da se lahko dotika in ozdravlja vsakega posameznika in celotno človeštvo v vsem, kar nas oddaljuje od edinega blagostanja, ki osrečuje, to pa je resnično življenje v Bogu!

Da bo človeštvo obstalo edino tako, da ohrani svojo zvestobo Bogu, nam dokazuje tudi življenjska zgodba afriške svetnice, ki je z njegovo pomočjo prehodila pot od sužnosti do svetosti. Naj nam bo na vsakem koraku priprošnjica, da bi se znali modro odločati ter navidezno udobne in trenutno koristne izbire žrtvovati za vzvišen ideal ljubezni do Boga. Sveta Bakhita je spoznala Jezusa in v njem našla vse. Popolnoma vse. Lahko nam je navdih, ker njen lik vsakomur od nas ponuja priložnost, da se vprašuje, v čem in komu je suženj. Tako izpraševanje vesti nas more vsak dan voditi v notranjost bitja, kjer vedno znova spoznavamo tiste dele svoje osebnosti, ki še niso skladni s podobo, ki si jo je Stvarnik zamislil, ko nam je podaril življenje. Veliko je skritih prostorov v naših dušah, ki so potrebni osvobajajočega in ozdravljajočega dotika usmiljene Božje ljubezni, in le od naše iskrenosti je odvisno, ali bomo temu dotiku dopustili, da nas prerodi in iz nas po delovanju Svetega Duha naredi nove ljudi.

Zaslužni papež Benedikt XVI. je na srečanju z bogoslovci v Rimu 17. februarja 2007 poudaril dogodek iz Bakhitinega življenja, ki je lahko za vsakogar tolažilen. Ko je škof obiskal samostan, kjer je Bakhita živela kot redovnica, jo je vprašal, kaj počne. Odgovorila je, da isto kot on. Začudil se je, kaj bi to lahko bilo. Pojasnila je, da oba izpolnjujeta sveto Božjo voljo. Benedikt XVI. je dodal, da sta bila tako oba na pravem mestu. Kako odrešujoča misel! Kdor koli sem,

kjer koli živim, kar koli delam, vedno sem na pravem mestu, saj me je tja postavil Bog. Ko sprejemem njegovo voljo, nisem več v konfliktu s samim seboj in okolico. Ko si prizadevam svoj pogled na življenje uskladiti z Gospodovim, se neskladja umikajo in v mojem srcu izginjajo dvomi ter raste vera in upanje. Vse je del Božjega načrta in Božja ljubezen me spremlja skozi vse trenutke mojega življenja k njegovi izpolnitvi. Božja roka me vedno varno vodi in Božji ljubeč pogled vselej počiva na meni. Ni se mi treba bati, saj je on moje zavetje (prim. Ps 62,6-8). Tudi kadar se čutim zapuščenega in nevrednega, njegovo usmiljenje ne obupa nad menoj. Po utelešenju, trpljenju in vstajenju njegovega Sina Jezusa Kristusa sem tudi jaz lahko deležen polnosti odrešenja in zveličanja. Bog me ljubi!

Sveti papež Janez Pavel II. je ob začetku pontifikata pri svoji prvi sveti maši na trgu svetega Petra v Rimu vzkliknil: "Ne bojte se! Odprite, na stežaj odprite vrata Kristusu." Sveta Jožefina Bakhita se je bolj bala nehvaležnosti in greha kot pa neznanega Boga, ki je osvojil njeno srce tako močno, da je postala redovnica, njegova nevesta.

Prosimo jo, naj ne ostanemo sužnji iluzij tega minljivega sveta, temveč po njeni priprošnji dosežemo tisto svetost, ki nas bo, čeprav v skritosti naših preprostih življenj, nekoč naredila vredne nebeške slave.